

## Arrest

nr. 290 901 van 26 juni 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS  
Eindgracht 1  
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 april 2023.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoekster, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 26 augustus 2022, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door de partijen aangereikte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een preciaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is erg moeilijk en precair, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in erg zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekster haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekster toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekster slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Zij slaagt er in haar verzoekschrift niet in hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie, als persoon die blijkens de voorhanden zijnde informatie in Griekenland internationale bescherming geniet, wordt vastgesteld in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekster komt in het verzoekschrift immers niet verder dan het formuleren van algemene opmerkingen en het verwijzen naar algemene informatie, zoals o.a. omtrent de toegankelijkheid van gezondheidszorg in Griekenland. Zij gaat echter niet in minst in op en laat also na een ander licht te werpen op hetgeen in dit verband in de bestreden beslissing concreet op haar persoonlijke situatie toegespitst, wordt vastgesteld, met name dat (i) haar verklaringen en documenten er duidelijk op wijzen dat zij in Griekenland reeds als verzoeker om internationale bescherming wel degelijk toegang had tot medische en psychische zorgen, (ii) de medicatie die zij met betrekking tot de door haar aangehaalde hartproblemen in België neemt, ook in Griekenland en er gratis ter beschikking kreeg, (iii) zij ook in Griekenland toegang had tot het ziekenhuis om haar te laten onderzoeken, (iv) wat haar psychische problemen betreft, uit haar verklaringen blijkt dat zij ook in Griekenland werd opgevolgd door een psycholoog en daar ook medicijnen

kreeg voorgeschreven, en zij deze hulp daar kosteloos ontving, (v) verzoekster daarenboven een attest neerlegt van de psychiater die haar in Griekenland behandelde.

Verzoekster ontkracht noch weerlegt derhalve, nu zij deze geheel ongemoeid laat, voorgaande vaststellingen, net zoals zij evenmin afbreuk weet te doen aan hetgeen de commissaris-generaal voorts terdege vaststelt, met name: "U kan dan ook allesbehalve hard maken dat u na het verkrijgen van uw internationaal beschermingsstatuut in Griekenland plots geen toegang meer zou hebben tot medische of psychische hulp, temeer gezien u het land reeds verliet nog voor u daar bescherming werd verleend. Bovendien maakt u geenszins aannemelijk dat het eventueel elders moeten heropnemen van uw medische of psychologische behandeling een negatieve impact zou hebben op uw geestelijke of fysieke gezondheid, laat staan dat u hierdoor in een situatie terecht zou komen die zo diep ernstig is dat uw toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. U haalt aan dat de slechte levensomstandigheden waarin u in Griekenland leefde, uw mentale problemen zouden versterken (CGVS, p. 15). Zoals hierboven reeds aangegeven, verwijst u hiermee naar de levensomstandigheden die u daar kende nog voor u daar een internationaal beschermingsstatuut werd toegekend. Gezien u daar momenteel wel een beschermingsstatuut werd toegekend, kan de loutere verwijzing naar een situatie die momenteel niet langer van toepassing is, dan ook niet volstaan. Gevraagd of uw medische of psychische kwetsbaarheden een invloed zouden kunnen hebben op de levensomstandigheden waarin u bij terugkeer naar Griekenland zou verkeren, haalt u enkel aan dat u dit niet weet en dat u zich daar niet veilig zou voelen omwille van de algemene toestand (CGVS, p. 15-16). Gevraagd wat u hiermee juist bedoelt, stelt u dat u hiermee verwijst naar het feit dat u zich daar constant onveilig voelde en aangevallen zou kunnen worden door dieven (CGVS, p. 15-16). Opnieuw verwijst u hier naar een situatie eigen aan de opvangplaats waar u als verzoeker om internationale bescherming verbleef (CGVS, p. 8-12). Zoals hierboven aangegeven, kan dit niet volstaan gezien u zich als begunstigde van internationale bescherming in een andere situatie zou bevinden en niet langer geacht zou zijn op deze plaats te verblijven. Uit uw verklaringen kan verder geenszins worden afgeleid dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden van zeer verregaande materiële deprivatie (CGVS, p. 12-16). Bovendien bent u gehuwd met N.(...) B.(...) die net als u een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. U zou bij terugkeer naar Griekenland met uw echtgenoot dus kunnen rekenen op een familiaal netwerk waarin u door uw echtgenoot geholpen zou kunnen worden en er dus niet alleen voor zou staan. Uw echtgenoot bouwde bovendien een netwerk uit in Griekenland, binnen de Christelijke gemeenschap waartoe hij daar na zijn bekering toetrad (CGVS, p. 10-11). U ging soms mee naar bijeenkomsten van deze gemeenschap, waar jullie ook maaltijden en thee werden aangeboden (CGVS, p. 10-11)." Verzoekster gaat hier in haar verzoekschrift niet in het minst op in, waardoor deze pertinente vaststellingen onverminderd overeind blijven.

Verzoekster maakt verder ook niet aannemelijk dat zij omwille van haar gezondheidsproblemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Zij toont niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische ondersteuning. Zij toont hoe dan ook niet in concreto aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot of zou kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster de toegang tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg, ondanks de rechten waarover zij beschikt en die aan haar internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, quod non, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster geenszins aantoonde dat dit louter zou kunnen worden toegeschreven aan haar hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of haar nationaliteit. Evenmin toont zij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat zij in dit kader haar rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

In navolging van de commissaris-generaal dient erop te worden gewezen en te worden benadrukt dat verzoekster, samen met haar echtgenoot (zijn beroep bij de Raad is gekend onder rolnummer 282 156), Griekenland reeds heeft verlaten nog voor de uitkomst van hun tweede verzoek om internationale bescherming aldaar, waarna zij van de Griekse autoriteiten internationale bescherming kregen toegekend op 22 september 2021. Verzoekster toont derhalve niet aan dat zij in Griekenland de aan haar internationale beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen niet kan laten gelden, nu zij Griekenland heeft verlaten nog voor haar die status werd toegekend en zij er dus nooit als begunstigde van internationale bescherming heeft verbleven.

*Verzoekster maakt niet aannemelijk, daar zij het land reeds verliet voor er een beslissing in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming werd genomen en de effectieve toekenning van internationale bescherming die hierop volgde, dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband verzoekster toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken. Aangezien zij deze nooit heeft aangewend, toont zij niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.*

*Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene informatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar zij in gebreke blijft.*

*5. Verzoekster kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland heeft verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekster verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekster toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Verzoekster maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat verzoekster in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat verzoekster aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.*

*6. Derhalve lijkt verzoekster geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard. Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.*

*7. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat in het kader van het beroep van verzoeksters echtgenoot bij een beschikking met toepassing van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet tot eenzelfde conclusie wordt gekomen (RvV 282 156).*

*8. De middelen lijken ongegrond."*

*2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot*

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 1 juni 2023 staat het volgende vermeld:

*“De zaken met rolrs 5 en 6 worden tezamen opgeroepen. De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.*

*VzP’ wijzen vooral op de gezondheidsproblemen van verzoekster, zowel mentaal als haar hartproblemen, waardoor sprake is van een zeer kwetsbaar profiel. Griekenland biedt geen effectieve bescherming. Ze hebben in een zeer moeilijke, onveilige situatie geleefd, medische opvolging is noodzakelijk. Bovendien is er geen garantie van herstel in hun oorspronkelijk toegekende rechten: dit is des te erger gezien de noodzaak aan de medische opvolging.*

*De Adv VzP’ moet het antwoord schuldig blijven op de vraag van de Kvz naar recente medische attesten: VzP’ zouden zich vandaag aangemeld hebben met recente documenten maar blijken spoorloos ter zitting.”*

5. Door in het algemeen te verwijzen naar haar gezondheidsproblemen en te stellen dat het een zeer kwetsbaar profiel betreft, brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 4 april 2023 werd aangegeven. In voormelde beschikking wordt immers uitgebreid ingegaan op haar medische situatie. Met voormeld betoog ter terechtzitting brengt de verzoekende partij aldus geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de in de beschikking van 4 april 2023 opgenomen grond. Het komt verzoekende partij immers toe aan te tonen dat Griekenland geen effectieve bescherming zou bieden, waar zij echter in gebreke blijft. Er liggen geen nieuwe, recente medische documenten betreffende de gezondheidssituatie van verzoekende partij voor. Verzoekende partij toont bovendien niet aan, zoals eerder in de beschikking werd vastgesteld, dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geen toegang (meer) zou hebben tot medische opvolging en dat zij er de rechten en voordelen verbonden aan haar internationale beschermingsstatus niet langer kan laten gelden.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 4 april 2023 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS